

[Økonomi- og arbejdsministeren.]

i denne måned åbnet en serie nye kursus af den slags her i Storkøbenhavn. Dette, tror jeg er en af de veje, ad hvilke vi kommer længere frem.

Endelig er der hele uddannelsesproblemet i forbindelse med de store årgange, som det ærede medlem hr. Poul Hansen (Kalundborg) nævnte; også dér tror jeg vi finder veje til at løse arbejdsmarkedsproblemet og få gjort et indhug i den altfor store arbejdsløshed, der fortsat forekommer blandt vore ufaglærte, blandt arbejdsmændene.

Flere af de ærede ordførere strejfede i deres indlæg lønforhandlingerne. Jeg er taknemlig for, at der ikke var nogen, der mere end lige strejfede dem. Jeg tror, det er klogest, at vi her i det høje ting lader den sag ligge, mens forligsmanden arbejder.

Jeg har hermed afsluttet de svar, jeg havde at give. Jeg tror ikke, jeg til det ærede medlem hr. Oluf Pedersen har noget specielt at sige udover, at det var hyggeligt at høre det ærede medlem.

Thorkil Kristensen: Jeg har kun få bemærkninger i denne omgang, da det sikkert ikke er praktisk at føre nogen længere polemisk debat om fortiden. Den højtærede minister ville imidlertid gerne redde den kritik, som socialdemokratiet havde fremsat, og som jeg havde omtalt, men jeg synes ikke rigtig, han kom godt fra det. Han kom igen tilbage til den stærke produktionsstigning under ministeriet Hedtoft, men indrømmede dog, at det naturligvis var lettere at få en procentvis stærk stigning, når man kom fra et lavt udgangspunkt. Nu er der det pudsige ved det, at den periode, der står i pågældende tabel i årsoversigten, omfatter årene 1946—1950. Den højtærede minister nævnte selv, at i 1947 skiftede vi regering, og det pudsige er, at den største procentvise stigning, vi har haft i industriproduktionen, fandt sted under ministeriet Knud Kristensen. Jeg skal tillade mig at nævne et par tal: indekset for industripro-

duktionen var i 1945 81; så steg det i 1946 til 110, i 1947 til 126, og derefter blev de procentvise stigninger mindre: 140 og 149.

Længere er jeg ikke kommet. Det kunne ikke falde mig ind at give ministeriet Knud Kristensen æren for, at vi havde den største procentvise stigning, industriproduktionen har udvist, i de to år, vi sad. Det var en naturlig følge af, at vi startede ved et lavt udgangspunkt, men jeg tilråder det ærede socialdemokrati en tilsvarende nøgternhed ved sammenligning mellem forskellige regeringsperioder.

Jeg lagde mærke til, at den højtærede minister nu sagde, at beskæftigelsen i 1950 var relativt tilfredsstillende. I oversigten står der, at den i perioden 1947—53 var særdeles tilfredsstillende. Sådan er det, når man skal svare og ikke gerne vil have det til at lyde for stærkt; så kan forskellige tillægsord anvendes.

Jeg tror, vi skal lade denne polemik tilhøre fortiden, men jeg vil gerne understrege min enighed med den højtærede minister i, at på længere sigt er opfattelsen i årsoversigten alt andet end optimistisk. Sådan har jeg også opfattet det, og jeg tror desværre, at det er berettiget.

Når den højtærede minister oplyser, at der næppe ville blive så store afdrag på dollargælden som i fjor, vil jeg gerne benytte lejligheden til at sige, at det er et spørgsmål, om vi ikke under hensyn til valutastillingen skal være lidt forsigtige med disse ekstraordinære afdrag på dollargælden. De kan udfra visse synspunkter være meget ønskelige, men hvis det fører til, at vi for hurtigt kommer af med vor valutabeholdning, kan det alligevel være betænkeligt.

Aksel Møller: Den højtærede minister stillede mig et positivt spørgsmål. Han spurgte mig, om mit parti var tilhænger af en antidumpinglov. Dertil vil jeg gerne svare ja. Spørgsmålet om udformningen af denne lov er, såvidt jeg forstår, til behandling i toldkommissionen, men det har hidtil